

ת"ד 5286/03/18 - מדינת ישראל נגד יוסף צורמגן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

ת"ד 5286-03-18 מדינת ישראל נ' צורמגן

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד פזית הירשמן

נגד

הנאשם:

יוסף צורמגן
ע"י ב"כ עו"ד אלרן גרוס

גזר דין

הנאשם הודה ביום 3.3.19 בכתב אישום המייחס לו עבירות של **אי מתן אפשרות להולכת רגל להשלים את מעבר החצייה בבטחה**, עבירה לפי סעיף 67(א) לפקודת התעבורה, **גרימת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, **התנהגות הגורמת נזק**, לפי תקנה 21(ב)(ג) לתקנות התעבורה ו**ונהיגה בקלות ראש**, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

האירוע המתואר בכתב האישום בו הודה הנאשם מעלה, כי ביום 3.12.17 בשעה 17:20 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכבו בעיר תל אביב וברחוב משה דיין מכיוון צפון לדרום, תוך שהתקדם לצומת עם רחוב הלח"י והחל בפנייה ימינה.

הנאשם נהג בקלות ראש ובחוסר תשומת לב, כאשר חסם דרכה של הולכת רגל, אשר החלה לחצות על גבי מעבר

החצייה מימין לשמאל כיוון נהיגת הנאשם, לא אפשר לה להשלים את חציית המעבר בבטחה, הפיל אותה ועבר מעליה והמשיך בנסיעה עד לעצירת הרכב.

כתוצאה מן התאונה, נגרמו למעורבת חבלות של ממש בדמות שברים מרובים בצלעות, שברים בסקפולה משמאל ושבר באגן, דבר שהצריך אשפוז במשך 7 ימים וטיפול פיזיותרפיה.

ההודאה הייתה במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, שכלל שליחת הנאשם לקבלת תסקיר אשר יבחן התאמת הנאשם לביצוע של"צ בהיקף של 250 שעות, זאת קודם הטיעונים לעונש.

ביום 30.6.19 הוגש **תסקיר** מאת שירות המבחן, שם מתוארות נסיבות חייו, עלייתו ארצה עבודתו וכן נסיבותיו המשפחתיות. בתסקיר זה צויין, כי אכן הנאשם התייצב למפגש הראשוני על פי הקבוע אולם שתי פגישות לאחר מכן לא התייצב ולא מסר דגימות שתן לאיתור סמים, לאור מצב רפואי, כך על פי דבריו, לפיכך התסקיר שהוגש היה חסר ונתבקשה דחייה נוספת לבדיקת פרמטרים נוספים ובעיקר בדיקת התאמתו לביצוע עבודות של"צ.

תסקיר נוסף, שני במספר, הוגש ביום 26.9.19, שם הודגש כי הנאשם שיתף פעולה באופן חלקי, הציג מסמכים לגבי נכותו של הבן שנקבעה על 100%, עוד מפנה התסקיר לגורמי הסיכון והסיכוי מאת הנאשם, כאשר מציין בין גורמי הסיכון את עברו התעבורתי של 34 הרשעות קודמות, כאשר קיימות הרשעות חוזרות כמו גם חוסר ההבנה לעניין אופן הנהיגה הנאותה בכביש, מאידך מדגיש התסקיר את גורמי הסיכוי בדמות ניהול חיים נורמטיביים, קיום עסק עצמאי במשך זמן רב, את העובדה שסועד באופן קבוע ורציף את בנו הנכה ובעיקר את התנהגותו בסמוך לתאונה, את העזרה שהגיש באופן מידי לנפגעת וכך בהמשך, כל אלו מוכיחים שמדובר במי שמגלה אמפתיה, מסירות ואכפתיות.

בסופו של תסקיר הומלץ על ידי השירות להטיל על הנאשם עונש בדמות של"צ בהיקף של 250 שעות וכן העמדתו בצו מבחן למשך שנה, זאת לצד עונשים נוספים.

ביום 18.11.19 טענו הצדדים לעונש, כאשר הנפגעת אמרה אף היא את דבריה.

הגב' ר"ה:

תיארה את האירוע ואת התנהגות הנאשם מיד ובסמוך. ציינה שהייתה מאושפזת בבית חולים תקופה של כ- 3 חודשים ונוכח מגבלה שנתרה, הייתה צריכה להחליף את דירתה בקומה הרביעית לקומה נמוכה יותר. כעת בעלת נכות של 57% ולא שבה לעבוד בעבודתה הקודמת- טיפול בקשישים והיא נותרה חסרת עבודה, נעזרת בילדיה לצרכים יומיומיים וזכאית לסיוע מביטוח לאומי למשך כל שעות היום ולכל השבוע.

בנוגע לנאשם ציינה שהגיעה לבית המשפט להעיד לטובת הנאשם, להעיד שלא הפקיר אותה בסמוך לתאונה אך גם לא לאחר מכן, הגיע לבית החולים שאל לשלומה והיה בקשר רציף עם ביתה והיא מבקשת מבית המשפט לא להטיל עליו

מאסר בפועל ולא לשלול את רישיונו.

ב"כ המאשימה:

עמדה על נסיבות התאונה החמורות, העובדה שלא נהג כמצופה מנהג סביר כשנהג בטבורה של עיר בהתקרבו למעבר חצייה ומכאן ביקשה ללמוד על מידת רשלנותו, כמו גם על רף החבלות החמור שהתבטא בשברים מרובים ובנכות שתלוה את המעורבת כל חייה.

הפנתה לתסקיר, כאשר לטעמה הנאשם לא הפנים עם מעורבותו ואשמו וביקשה ליתן לכך את הדעת בעת גזירת הדין.

ציינה מספר גזרי דין, שם הוטלו 16-18 חודשי פסילה וביקשה להטיל על הנאשם פסילה שלא תפחת מ-16 חודשים, זאת בנוסף לרכיב של"צ עליו המליץ שירות המבחן וכן רכיבי ענישה נוספים.

היום, לאחר שהתוודעה לפסיקה וטענות נוספות שנטענו על ידי ההגנה כאשר ציינה שהיא לא נחשפה לאותה תוספת, התייחסה אף לכך כשהפנתה לפס"ד ג'ובראן לעובדה כי נסיבות אישיות אינן צריכות לבוא בחשבון בשקילת עונש הפחות ממתחם העונש ההולם ואף טענה כי התנהגותו של הנאשם בסמוך לאירוע היא התנהגות נורמטיבית שכל אזרח בוודאי נהג אשר הוא הגורם לפגיעה חייב וצריך לנהוג כך.

ב"כ הנאשם:

עתר להסתפק בפסילת המינימום, זאת תוך הטלת השל"צ ואיזון בין כלל הרכיבים, ציין את נטילת האחריות של הנאשם על האירוע, החרטה והתנהגותו בסמוך לתאונה ולאחריה עד לרגע זה וביקש ללמוד מכך על הודאתו באופן מלא באירוע והבנת אשמתו. לעניין זה היפנה לעמדת המעורבת אשר הינה חריגה ואינה מצוייה ביחסים בדרך כלל באירועים מסוג זה, בין מעורב לפוגע ומבקש ללמוד על אישיותו של הנאשם וכך גם על הודאתו המלאה ונטילת אחריות באירוע.

תיאר נסיבות אישיות משפחתיות ורפואיות של הנאשם, העובדה שהוא סועד ומטפל בבנו שהינו נכה 100% ומלווה אותו לטיפולים פסיכיאטריים (מסמכים הוצגו).

בהמשך, היפנה לפסיקה אשר תומכת בבקשתו וטען טענות נוספות בדבר נסיבות אישיות אשר יש בהן להחריג את העונש ממתחם הענישה וכן ביקש לטעון כי הגנה מן הצדק תהא שיקול לקולא לחריגה מן המתחם.

הנאשם:

טען לטובתו, שהינו בעל עסק עצמאי כאשר הוא לבדו עובד בעסק זה ונותן שירות ללקוחותיו ואף שמצדיק את עמדת המאשימה וציין שעליו לקבל עונש כגמולו לפגיעה שפגע במעורבת מבקש את התחשבות בית המשפט ואמר כי נטילת רישיון הנהיגה תמוטט אותו.

עוד תיאר את נסיבות חייו הקשות, ביקש סליחה והעיד כי כל רצונו הוא לפרנס את משפחתו בכבוד.

דין והכרעה:

המתווה הראוי להבניית העונש נקבע בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש בפסיקה ענפה, כאשר בע"פ 2918/13 **דבס נ' מ"י** נקבע כי בית המשפט נדרש לקיים בחינה תלת-שלבית לצורך גזירת העונש:

בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ולשם כך עליו להתחשב בשיקולים אלה: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערך זה, מדיניות הענישה הנהוגה, **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** המפורטות בסעיף 40ט לחוק.

הערך הנפגע וחומרת העבירה:

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהם נגרמות חבלות ופציעות חמורות עמד בית המשפט ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל:**

"תאונות דרכים גובות קרובנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים....לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקרובנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

ככל שהפציעות חמורות יותר, עד כדי שפסע היה בינן לבין המוות, נקבע, כי יש מקום להשית מאסר בפועל (ולא בעבודות שרות) ראה רע"פ 3764/05 **בן זויה נ' מדינת ישראל.**

כמו כן, בעפ"ת 37974-07-12 **סנדרוביץ נ' מד"י**, חזר כב' השופט בן יוסף על ההלכה "**שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדלה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקיו גדלים**".

הענישה הקבועה בסעיף 38 (3) לפקודת התעבורה, קובעת סנקציה של פסילת מינימום של 3 חודשים למי שחבל בנהיגתו חבלה של ממש באחר, אולם כמובן שרף הרשלנות, טיב החבלות, ההשלכות שלהן על חיי הנפגעים יהיה בהם כדי לקבוע מהי תקופת הפסילה הנאותה בנסיבות אלו והאם יש לקבוע סנקציה של מאסר או של"צ.

מתחם העונש:

מתחם הענישה בעבירות עסקינן, נע בין **מאסר בפועל או מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות או צו של"צ** (בתוספת רכיבי ענישה נוספים), בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, רף הרשלנות ותוצאות התאונה, העבר התעבורתי והנסיבות האישיות.

במקרים בהם רף הרשלנות נמוך ותוצאות התאונה אינן חמורות והעבר התעבורתי מקל, הסתפק בית המשפט בפסילה וברכיבי ענישה נוספים.

יש להבדיל בין טווח הענישה לגבי תאונות בהן נגרמו חבלות של ממש ואף חבלות קשות לבין תאונות בהן נגרמו חבלות מרובות ומורכבות, חבלות מסכנות חיים או מקרים בהם נותרו הנפגעים עם נכויות קשות בשיעורים גבוהים (משותקים או נכים בשיעור גבוה), לבין חבלות של ממש אשר מצויות ברף התחתון ומהם נרפאו הנחבלים או נותרו עם פגיעות או הגבלות מינוריות.

ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושתו עונשי פסילה של חודשים רבים, בנוסף לעונשי מאסר בעבודות שירות או ריצוי צו של"צ, מקום בו רשלנות הנהג גבוהה או תוצאות התאונה היו קשות והנפגעים עברו ניתוחים והליכי שיקום ממושכים.

מנגד, ברף התחתון מצויים גזרי דין, בהן נגזרו עונשי פסילה של מספר חודשים, מקום בו רשלנות הנהג לא הייתה גבוהה או תוצאות התאונה, על אף החבלה של ממש, לא היו קשות.

מדיניות הענישה הנוהגת:

רע"פ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, גרימת תאונת דרכים סטייה מנתיב וחבלה של ממש, זאת כנבג במהירות מופרזת ושלא על פי תנאי הדרך. כתוצאה מן התאונה נחבלה המעורבת, רוכבת אופנוע חבלות של ממש בגופה, בראשה ובפניה והוצרכה לעבור ניתוח ומעקב אורטופדי. שם קבע בית המשפט כי רשלנות הנאשם הייתה גבוהה ונוכח נזקי הגוף ואף על פי גילו של הנאשם ותסקירים חיוביים, גזר בית המשפט 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, פסילה למשך 36 חודשים ורכיבים נוספים. בית המשפט המחוזי קבע כי נוכח רשלנותו הגבוהה וההשלכות הקשות של התאונה, יש להותיר את גזר הדין על כנו. בית משפט העליון הותיר את גזר הדין וציין כי מדובר בענישה מאוזנת הנוטלת בחשבון את כלל השיקולים.

רע"פ 3616/13 **רמו רז נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, גרימת תאונת דרכים וחבלה של ממש, כשפגע בשני הולכי רגל וחבל בהם בחבלות של ממש בדמות של פגיעת גולגולת קשה (לאחד) ופצע בפנים שהצריך תפרים (לשנייה). בית המשפט עמד על חומרת הפגיעה ושינוי חייו של המעורב לרעה והטיל על הנאשם עונשים של 12 חודשי מאסר, פסילה בפועל למשך 5 שנים ורכיבי ענישה נוספים. בית משפט המחוזי הקל לעניין רכיב המאסר והעמידו על 8 חודשים, כאשר שאר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בית משפט העליון לא התערב בעונש שהוטל על הנאשם והדגיש את הצורך בהטלת עונשי מאסר ממש.

רע"פ 7257/12 **גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי מתן אפשרות להולך רגל לחצות במעבר חצייה וגרימת חבלה של ממש למעורבת, אשר כתוצאה מאותה התאונה נפגעה פגיעה רב מערכתית, קוגניטיבית ופיזית קשה ביותר, הורדמה והונשמה למשך חודשים ונזקקה לשיקום ארוך, כאשר בסופו של דבר היא נזקקת לעזרתם הקבועה של שני מטפלים, לפיכך בית המשפט גזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, פסילה של 6 שנים ורכיבי ענישה נוספים. בית משפט המחוזי דחה את הערעור ובית משפט העליון קבע כי אין להתערב בעונש, שכן נסיבות חיצוניות לביצוע העבירה נתונות לשיקול דעת בית המשפט ובלבד שאינו חורג ממתחם הענישה ההולם.

רע"פ 3062/13 **רחמים עמרני נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, אי האטה לפני מעבר חצייה, אי מתן זכות להולך רגל לחצות את המעבר בבטחה וגרם חבלה של ממש, זאת כאשר פגע בהולכת רגל קטינה וגרם לה לחבלות של ממש, שבר בצוואר הירך משמאל, שבר ברמוס משמאל ופגיעה מוחית. הנפגעת הוצרכה להליך טיפולי ושיקומי ארוך. בית משפט גזר על הנאשם עונשים של מאסר של 6 חודשים בעבודות שירות ופסילת רישיון

למשך 3 שנים וענישה נוספת. בית משפט המחוזי דחה את הערעור, בשים לב לרשלנות הגבוהה של הנאשם והחבלות הקשות. בית משפט העליון דחה את הערעור וקבע כי גזר הדין מאוזן וראוי.

רע"פ 7208/14 **מרגוליס נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב נסיעה, וגרימת חבלות של ממש ל- 3 נוסעים אשר היו ברכב שנסע בתנועה הנגדית לזו של הנאשם, וגזר עליו עונשים של 10 חודשי פסילה פסילה על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי ניכה את מלוא ימי הפסילה המנהלית והותיר את רכיבי הענישה נותרים על כנם. בית משפט העליון דחה את הערעור.

רע"פ 8035/13 **חנן אלחרר נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות שלנהיגה בקלות ראש, וחבלה של ממש כשלא נתן זכות קדימה להולך רגל לחצות את המעבר וגזר את דינו של הנאשם לפסילה בת 12 חודשים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות. ערעור המדינה התקבל ופסילת הרישיון הוארך ל- 18 חודשים. הערעור לבית משפט העליון נדחה.

עפ"ת 10348-03-14 **לוגסי מרים נ' מדינת ישראל** - הנאשמת הורשעה בעבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלות של ממש, כאשר היא הייתה הנחבלת היחידה ונחבלה קשה בחבלת ראש עם אמנזיה. הצדדים עתרו במשותף לעונשים של 5 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 6058-09-13 **אייל קמחי נ' מדינת ישראל** - הנאשם הורשע בעבירות של נהיגה בקלות ראש, סטייה מנתיב נסיעה וחבלה של ממש כאשר התנגש ברכב אשר נהג בנתיב הנגדי ופגע בנוסעת- שבר רדיוס באמה ימין, אושפזה ונותחה לשחזור פתוח וקיבוע פימי של השבר. בית משפט גזר על הנאשם 4 חודשי פסילה בפועל פסילה על תנאי וקנס. בית משפט המחוזי דחה את הערעור על שני חלקיו.

ההגנה הגישה פסיקה, אשר מטבע הדברים מצוייה ברף התחתון של הענישה:

עפ"ת 30822-01-13 **אבידן יעקב נ' מדינת ישראל** - נאשם שהורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, גרימת תאונה וחבלה של ממש, כאשר 5 אנשים נחבלו, שניים מהם באורח קשה ואחת נזקקה לניתוח וקיבוע שבר עם פלטה וברגים. בית משפט קמא גזר על הנאשם פסילה בפועל של 8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בית משפט המחוזי דחה את הערעור בהיות העונש במתחם הענישה.

עפ"ת 30937-01-13 **לילי מץ נ' מדינת ישראל** - נחבל הולך רגל בחבלות של ממש עת חצה במעבר החצייה, ונגרמו לו שברים דו צדדיים ושבר בפיקה, שם הפחית בית המשפט את הפסילה ל- 4 חודשים.

עוד פסיקה שהגישה ההגנה מעלה כי בחבלות של ממש, גם כאלו שהותירו את הנחבלים בעלי נכויות, פסק בית המשפט בין 5- 8 חודשי פסילה, כאשר ההגנה מבקשת ללמוד מקל וחומר, שכן שם לא הוטלו על הנאשמים צווי של"צ וצו מבחן באותו גזר דין ולפיכך לטעמה יש לאזן זאת על ידי הפחתת הפסילה בפועל. (ראה ת"ד 1436-01-14 **מדינת ישראל נ' חוואש**, שם הוטל על הנאשם מאסר על תנאי, פסילה למשך 6 חודשים ו-150 שעות של"צ, ת"ד 946-01-12 **מדינת ישראל נ' דורית זיס** שם גזר ביהמ"ש 5 חודשי פסילה ורכיבי ענישה נוספים ועוד).

נסיבות ביצוע העבירה:

לפי סעיף 40א לחוק, יש לבחון את מידת אשמו של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירה והכל תוך מתן יחס הולם ביניהם, כאשר בעניינו בדיקת אשמו של הנאשם באירוע זה מעלה כי לא עצר לפני מעבר החצייה וזאת על אף היות הולכת הרגל כבר על גבי המעבר, פגע בה, הפילה ועלה עליה, דהיינו רף רשלנותו של הנאשם באירוע זה הינו בינוני - גבוה, כאשר מדובר באירוע שתוצאותיו קשות והמעורבת נעזרת בהליכון לצורך הליכתה, עברה טיפולים רבים ועוד תעבור, כאשר חייה השתנו, לא שבה לאיתנה ולא חזרה לעבודתה ומוגדרת כנכה. המדובר בנפגעת כבת 61 שנים, כאשר הביטוח הלאומי מצא אותה זכאית לטיפול יום יומי במשך כל שעות היום.

מתחם העונש ההולם באירוע זה:

מכאן, וכאשר אני משקללת, מחד את הרף הרשלנות הבינוני גבוה ואת תוצאות האירוע, שהינם קשים, ברף הבינוני, הרי שלטעמי, מתחם העונש ההולם אירוע זה מתחיל ממאסר על תנאי או של"צ עד מאסר של 6 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, פסילה בפועל של 10-36 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

לפי סעיף 40"א לחוק העונשין, בית המשפט ישקול בבוא היום את אותן הנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, על מנת ליתן מענה, איזהו העונש האינדיבידואלי המתאים לנאשם, וזאת על מנת לקבוע בתוך מתחם הענישה או מחוץ לאותו המתחם, לקולא או לחומרא.

הנאשם נוהג משנת 1983 ולחובתו 22 הרשעות קודמות (השאר התיישנו), האחרונה משנת 2019 בגין נהיגה ללא רישיון רכב תקף, עבירות נוספות של נהיגה ברכב שהוחלט לאסור את שימוש, אי ציות לתמרור עצור, כאשר בעשור האחרון נרשמו לחובת הנאשם 6 הרשעות בלבד, רובן מסוג ברירות משפט והתרשמתי שמדובר בנהג נורמטיבי בדרך כלל.

בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה שניכר על הנאשם שהתאונה הותירה בו את רישומיה וכי מיד ובסמוך לתאונה נעצר, נתן עזרה מיידית, כפי שצריך היה לעשות, אך גם בהמשך, גילה אמפטיה, התעניין ועזר ככל יכולתו לנפגעת, דבר שעלה באופן ברור מעדותה בפניי ומדבריה במסגרת הטיעונים לעונש ונראה כי המעורבת רוצה בטובתו ואיננה מחפשת נקם.

לעניין מצבה הרפואי של הולכת הרגל, הוגשו לבית המשפט תעודות רפואיות על ידי המאשימה (במ/1), ומדובר בשברים מרובים בצלעות, שברים מרובים עם תזוזה בסקפולה שמאל, מאידך, אין פגיעת ראש או פגיעה באיברים פנימיים. אושפזה בטיפול נמרץ לאחר חבלה רב מערכתית, במצב יציב ובהכרה. שוחררה בתום 7 ימי אשפוז והוצרכה להמשך טיפולים פיזיותרפיים בבית חולים שהתארכו כ- 3 חודשים.

שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה:

סעיף 40ד'(א) לחוק העונשין קובע:

"קבע בית-המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם

עמוד 7

לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח משולב], התשכ"ט-1969.

חשיבותו של ההיבט השיקומי נודעת, כאשר יש להעדיף תהליך זה אף במקרים קשים ביותר ובעבירות חמורות, בעניין זה ראה ע"פ 8092/04 **ישראל חביב נ' מדינת ישראל**, שם ביטל בית המשפט העליון מאסר בפועל של 40 חודשים עקב שיקומו של הנאשם.

הרציונל העומד בבסיס סעיף זה, מעלה על הנס את טובת הציבור, שכן נאשם אשר מבקש לשנות את דרכיו ולעלות על הדרך הישר, כאשר עניין זה אף נתמך בפעולות פוזיטיביות אותן עושה ולא רק מן הפה אל החוץ, ראוי לסטות מן העונש ולבכר ענישה הכוללת דגשים שיקומיים.

צודקת המאשימה כי אין מדובר בשיקום קלאסי של נהג אשר בד"כ איננו נהג שאיננו נורמטיבי ושהוא מעורב בעבירות רבות וחמורות אולם במקרה זה מצא שירות המבחן כי יש לטפל בנאשם זה בעיקר לענין הבנתו את חומרת העבירה ומעבר לשעות של"צ רבות בהיקף של 250 שעות המליץ אף על רכיב נוסף שבמהותו הינו רכיב שיקומי והוא צו מבחן כאשר רכיב זה לא סוכם על ידי הצדדים וההגנה והנאשם הסכימו לו. מכאן שהיבט שיקומי קיים.

ההגנה הפנתה לעפ"ת 15291-10-12 **ראובן ששון נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי תוצאת התאונה הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה, אך יש לתת את הדעת אף לנסיבות אישיות ולתת להן משקל במסגרת הענישה כמו גם להתנהגות הכללית אשר מתבטאת בגיליון ההרשעות.

טענה נוספת אותה טוענת ההגנה ומבקשת ללמוד ממנה על עילה לחריגה ממתחם הענישה היא טענה של הגנה מן הצדק ומפנה ל-ת"פ 42644-07-17 **רשות המסים נ' א.ס. שיקום מבנים** שם צויין ע"י ביהמ"ש כי: **"הגנה מן הצדק מאפשרת הקלה בעונשו של נאשם עד כדי חריגה ממתחם העונש"**.

אומר כבר כעת כי על אף שיש היגיון בטענה אחרונה זו, הרי שכעת אין עמדה זו מעוגנת בחוק ועל אף שיש הצעת חוק לתיקון השיקולים לקולא ככל שזה נוגע לחריגה ממתחם הענישה, לא מצאתי ליתול זאת בחשבון. שכן, לטעמי יש שיקולים אחרים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה הקשורים לנסיבות אישיות של הנאשם, עבר תעבורתי וכן שיקולי שיקום והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

העונש ההולם:

לצורך קביעה מהו העונש ההולם את הנאשם הספציפי אשר מופיע בפני בית משפט יש ליטול בחשבון את כלל השיקולים לקולא ולחומרא תוך שקלול נסיבותיו האישיות, חומרת הפגיעה ועוד.

התסקיר אשר הוגש לביהמ"ש מעלה כי מדובר באדם נורמטיבי אשר מוציא פרנסתו מנהיגה, בעל נסיבות אישיות קשות,

אשר גם אם יש קושי מסויים עם האחריות המלאה שאותה הוא נוטל, הרי שמצאו שהוא מתאים להליך טיפולי ולעבודות של"צ וכן ציינו באופן ברור את האמפטיה ואת העזרה כלפי הנפגעת- כל אלו, צריכים לבוא לידי ביטוי.

לאור כל האמור לעיל, ועל אף תוצאות התאונה שהינן חמורות, ותוך שקלול רף הרשלנות שהינו גבוה, נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, עברו התעבורתי התקין והעובדה כי יושתו עליו רכיבים של של"צ וצו מבחן וכן נוכח דברי הנפגעת, מצאתי להתחשב בתקופת הפסילה, אם כי יש צורך לתת משקל לחומרת הפגיעה.

לפיכך אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר של 5 חודשים על תנאי וזאת לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה של גרם תאונת דרכים שתוצאתה חבלה של ממש.
  2. פסילה בפועל של 6 חודשים.
  3. הפסילה בפועל תחל עד ולא יאוחר מיום 15.3.20 ועל הנאשם להפקיד את רישונו במזכירות בית המשפט. לא יפקיד - יהא פסול, אך הפסילה לא תימנה ועל כן לא תסתיים.
בית משפט מבהיר לנאשם את החומרה שבנהיגה בזמן פסילה.
  3. פסילה על תנאי של 8 חודשים, וזאת למשך 3 שנים מהיום.
  4. הנני מטילה על הנאשם צו לביצוע 250 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה.
השל"צ יבוצע ב- "בית האבות הבולגרי" בראשון לציון והכל בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן.
אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט.
  5. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה מהיום כאשר במהלך כך ישתתף בטיפול, שיחות או כל דבר שיתבקש ע"י שירות המבחן.
- הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצווים במלואם, ניתן יהיה לבטלם ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו השל"צ וצו המבחן.

6. הנאשם יפצה את המעורבת בפיצויים בסך של 4,000 ₪, אשר ישולמו ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, ויועברו לחשבונה של המעורבת, כאשר התשלום הראשון יחל עד ולא יאוחר מיום 15.1.20 ובכל חודש עוקב ובאותו תאריך.

המאשימה תדאג להעביר את פרטי המעורבת למזכירות בית המשפט בתוך 10 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ג כסלו תש"פ, 11 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.